

Nyt minä puhun sinulle rakkaani

”Näin sanoo Herra: vielä päivä tai kaksi ja minä näytän kunniani. Vaikka minulle on päivä kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä, minä toimin ajallani. Minä olen köyhien voima ja apu. Minulle kaikki maailman mahtavat ovat kuin saviruukun palanen, kansakunnat niin kuin tomu, joka lentää tuuleen autiossa maassa. Karhu kuolee, leijona näkee nälkää ja ne menehtyvät, mutta heikot minä otan hoivaani.

Pian minä sytytän tuleni, sen, jonka Poikani heitti maanpäälle. Se on lopunajan tuli. Minä olen Tuli. Moni saa maistaa syvää synnintuntoa, mutta minä myös virvoitan nääntyneen sielun. Minä pelastan monia, heidät, jotka palaavat siipieni suojaan. Sairaat paranevat kun minun luotettavani rukoilevat heidän puolestaan. Kaikki tulee ajallaan. Älä lapseni pitkästy odottamaan.

Minulla on uskolliseni tässä maassa. He rukoilevat päivin ja öin, pitävät vartiota porteillani. Ilman heitä maa olisi jo kaatunut ja menehtynyt jumalattomuuteensa. Vanhurskaitteni tähden minä pelastan tämän kansan, mutta kurittamatta en sitä jätä. Harvoja sieluja on enää tielläni. Niin pappien kuin muidenkin kansan opettajien elämä ja opetus ovat kuin pimeillä pakanoilla. Minä häpeän heitä. Minä tulen tuomitsemaan nämä valheprofeetat, ne, jotka eksyttivät kansani. Satuja he kertovat. Itsensä he puhuvat.

Myös kansanjohtajat ovat menettäneet terveen harkinnan ja viisauden hengen. He ovat kuin pikkulapsia hiekkaläjillään. He riitelevät kuin lapset siitä kuka on suurin. Pieniä he ovat. Minä nauran heidän päätöksilleen. Silti he luulevat voivansa nostaa tämän maan ylös pimeyden ja kuoleman yöstä. Eivät he sellaiseen kykene. He tulevat näkemään sen. Minä olen sokaissut heidät. Lapset ja naiset tätä maata johtaa. Ei heillä ole ymmärrystä. Erään suuren konsernin vajoamisesta kaikki tämä alkoi. Sekin sortui moraalittomuuteen. Vain voiton maksimointi oli tärkeintä. Niinpä minä annoin heille voiton minimoinnin. Rauniot ovat jäljellä ja häpeä.

Niinpä syvälle syvyyksiin minä vien tämän kansan. Roskaluokkaan se kohta vajoaa. Ei ole auttajaa, sillä he ovat hylänneet minut, ainoan turvansa. Moni muukin kansa vajoaa alas moraalittomuutensa ja saastaisuutensa tähden. Moni viatonkin joutuu kärsimään. Työ puuttuu. Leipä puuttuu.

Mutta moni ulkopuolinen katsoo sääliä tätä kansaa, sillä vastahan se ylpeili kansakuntien kaapin päällä.

Monet minä hylkään, mutta köyhät palvelijani minä nostan kunniaan. Vaikka heistä monet ovatkin nyt halveksittuja ja naurunalaisia, minä olen ottanut heidän siipieni suojaan. He ovat turvassa vaikka usein vapisevatkin minun edessäni heikkouttaan. Minä pidän heidät pystyssä. Jonakin päivänä he ovat voimaa täynnä, kun näytän heissä suuruuteni.

Pidä kiinni sanastani. Sanallani minä mittaan kaikkea. Sanallani olen kaiken luonut, sanallani sen myös hävitän. Pysy siis siinä mitä olet saanut. Avuttomissa minä näytän voimani. Viisaat ovat edessäni tyhmiä. Inhimillisesti katsoen tyhmät ovat kuitenkin viisaita minun silmissäni.

Katsokaa vertavuotavaa Poikaani ristillä ja te voitatte synnin. Häntä katselemalla synty ja sen viettelemykset eivät saa teitä valtaansa. Pidä hänet aina silmiesi edessä. Hän on sinun elämäsi ja voimaasi, syntiuhrisi ja pelastajasi. Hän on kaikkea, mitä ikinä tarvitset. Hänen on kaikki. Kaiken olen alistanut hänen valtaansa. Hän tuomitsee vanhurskaasti.

Jatka siis rukoustasi sinä piskuinen lauma. Minä kuuntelen sinua koska sinä pidät minun sanastani kiinni. Jokaisen pienen kuiskauksen ja jopa ajatuksesi, jonka suuntaat minuun, minä panen merkille. Kaikki kirjataan luonani ylös. Yksikään huokauksesi ei jää minulta huomaamatta. Ne kaikki lisäävät voittopalkintoasi. Ole siis edelleen uskollinen. Palkintosi on huikaiseva. Ja sinä voitat monia iankaikkisuuteen. Sinä loistat kerran kuin kirkkain tähti taivaallani. Olen sanonut: 'Viisas voittaa sieluja'.

Mutta työmieheni minä vien aina ensin rikottavaksi. Minä murskaan, minä hajotan. Olen sanonut: "Sinä pyydät itsellesi suuria! Älä pyydä; sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra." (Jer. 45:5). "... Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeata ja kuonnuttaa aseiden käytäntönsä..." (Jes. 54:16). Tuleen ja veteen minä asetan työstettäväksi työkaluni. Ahjossani ja alasimellani syntyvät aidot työkalut. He itkevät ja huokailevat käsissäni, mutta se on välttämätöntä. He ovat itsekin huomanneet sen. Kerran he kiittävät nimeäni. Minä olen ihmeellinen ja ymmärrykseni on rajaton. Näitä aseitani minä käytän pian. He ovat uskollisia kuolemaansa asti. He eivät sääli itseään. Heillä on vain halu olla lähelläni ja palvella minua. Minä rakastan erityisesti näitä sotilaitani. Mutta kaikkia minä rakastan. Iankaikkisella rakkaudella minä rakastan. Minä olen rakkaus. Minä olen pyhä.

Minä tulen puhumaan vielä paljon kansalleni. Nyt ette kykene enempään. Savi ja tomu eivät kestä edessäni kauan. Teillä on kuitenkin minun sanani, minun Raamattuni. Etsikää sieltä viisautta. Älä pelkää sinä pieni laumani. Minä annan sinulle salatun nimen ja salattua mannaa. Minä vien teidät voittoon. Kukaan ei riistä teitä, te uskolliseni, minun kädestäni. Herran suu on puhunut."